

TÔI KHÔNG BIẾT ÔNG THIỆU

Thái Bá Tân (Hà Nội)

Bài thơ của một học giả Miền Bắc, có nhắc đến cố TT Nguyễn Văn Thiệu của Miền Nam:

Tôi không biết ông Thiệu,
Yêu mến lại càng không,
Nhưng buộc phải thừa nhận
Một thực tế đau lòng,
Rằng ông ấy nói đúng,
Thời còn ở Miền Nam:
“Đừng nghe cộng sản nói.
Hãy xem cộng sản làm!”
Tôi sống ở Miền Bắc
Sáu mươi lăm năm nay,
Và buộc phải thừa nhận
Một thực tế thế này:
Rằng ta, đảng, chính phủ,
Thường hay nói một đằng
Mà lại làm một nẻo.
Nhiều khi không đành hoàng.
Đảng, chính phủ luôn nói,
Mà nói hay, nói nhiều,
Rằng sẵn sàng chấp nhận
Những ý kiến trái chiều.
Vậy mà một nhà báo,
Nói ý kiến của mình,
Nói đành hoàng, chẳng chặc,
Có lý và có tình,
Liền bị buộc thôi việc.
Ai cũng hiểu vì sao.
Không khéo lại tù tội.
Như thế là thế nào?
Như thế là các vị
Mặc nhiên thừa nhận mình
Không làm như đã nói,

Gây bức xúc dân tình.
Là một người yêu nước
Là công dân Việt Nam,
Tôi mong đảng đã nói,
Là nhất thiết phải làm.
Vì đó là danh dự,
Niềm tin và tương lai.
Hãy chứng minh ông Thiệu
Nói như thế là sai.
PS
Tôi không biết ông Trọng,
Yêu mến lại càng không,
Nhưng là chỗ người lớn,
Tôi thành thật khuyên ông
Rút cái giấy sa thải
Một nhà báo công minh.
Phần ông, nếu phục thiện,
Cũng nên xem lại mình.
Tôi nhận hưu nhà nước
Cũng đã mấy năm nay.
Hy vọng còn được nhận
Sau bài thơ ngắn này.